

Sarjakuvayhteistyötä Berlusconista piittaamatta

Kuva: Outi Vanamo

Outi Vanamo

Sveitsi

Luzern Helmikuussa 2005: Sveitsin kansainvälisen sarjakuvafestivaalin Fumetton jury on kokoontunut ratkaisemaan sarjakuvakilpailun voittajia. Töitä on 666 kpl (!) ja edessä on valtava työ. Juryyn kuului allekirjoittaneen lisäksi sveitsiläinen sarjakuvataiteilija Thomas Ott, Frankfurter Allgemainet Zeitung-lehden saksalainen kulttuuritoimittaja Andreas Platthaus, saksalainen sarjakuvataiteilija Anke Feuchtenberger sekä sveitsiläissyntyinen koomikko-kuuluisuus Emil Steinberger. Aikuisten sarjassa jury törmäsi yllättävään työhön: Pehmeästi lyijykynällä piirretty kaksivärinen sarjakuva sodanajan Suomesta, tekijänä Amanda Vähämäki.

Sarja on kuitenkin italiankielinen ja artistin nimi aivan tuntematon. Onko kyseessä ehkä Italiassa suomensukuiseen perheeseen syntynyt lahjakkuus? Viime vuosina Fumetton sarjakuvakilpailun palkinnoille on päässyt hälyttävän suuri joukko suomalaisia artisteja, mm. Marko Turunen ja Tommi Musturi. Kilpailun Kotimaa-teemaan Vähämäen sarja sopi kuitenkin täydellisesti. Se käsittelee kauniisti evakkoon lähtevän perheen tyttären lohdut-tomuutta, kuinka hän ei voi ottaa mukaansa mitään rakkaasta kodistaan, muistoja lapsuudestaan. Sarja voitti kilpailun ja tekijänkin mysteeri selvisi sarjakuvafestivaalin aikana.

Amanda Vähämäki syntyi Tampereella vuonna 1981. Tutkija-vanhempien ura vei

koko perheen vuodeksi Roomaan. Päätettyään lukion Suomessa vuonna 2000 Vähämäki päätti lähteä uudestaan Italiaan ”seikkailuja etsimään”. Bolognaan hän päätyi satumalta: ”Minua houkutteli kartassa näkemäni kadunnimi: ”Via Carlo Marx”” Bologna paljastui Italian sarjakuvapääkaupungiksi. Vähämäki opiskeli Bolognan rennessa kuvataideakatemiassa neljättä vuotta. Pääaine maalaus jäi kiinnostuksen kohteena kuitenkin taidegraafikan alle. Nykyään koulussa on myös kolmivuotinen sarjakuvalinja.

Vähämäen taiteura alkoi kuusivuotiaana gangsterihamsteri-sarjakuvilla.

”Halusin aika pitkään tehdä hauskoja seikkailusarjakuvia, joiden päähenkilöt olisivat olleet puhuvia kettuja tai muita sellaisia elukoita. Kun otin itseäni niskasta kiinni ja rupesin oikeasti piirtämään kolme vuotta sitten, tajusin että haluankin puhua maailmalle jostain aivan muusta. Puhuvat elukat tosin ovat jääneet, ei kai niistä kukaan Carl Barksin kasvattama voi päästä eroon”,

Amanda Vähämäki.

toteaa artisti itse.

Vähämäen sarjakuvat ovat jännittävä sekoitus realismia ja surrealismaa. Samaan aikaan fiktiivisiltä ja omakohtaisilta tuntuvat henkilöt kohtaavat hyvinkin unenomaisia tapahtumia. Piirrostyyli kulkee pehmeästi käsi kädessä tunnelman kanssa.

”Haen usein aineksia tarinoin esimerkiksi unista. Unissa tapahtuu kaikenlaista epätodennäköistä, joka kuitenkin kertoo jostain olennaista uneksujasta.

Vaikka sarjakuvani näyttävät usein aika improvisoiduilta - ja varsinaisen piirtämisen tasolla ne ovatkin sitä - kaiken pitää palvella tarinaa, tai siis sitä mitä haluan tarinalla sanoa. Pidän sääntönä, että jos haluaa sanoa jotakin tärkeää, ei sitä voi sanoa suoraan.”

Vähämäki oli mukana luomassa noin vuosi sitten syntynyttä Canicola-ryhmää. Canicolaan kuuluu hänen lisäkseen kuusi Bolognassa tai sen lähellä asuvaa sarjakuva-artistia: Andrea Bruno, Davide Catania, Giacomo Monti, Giacomo Nanni, Michelangelo Setol ja Alessandro Tota. Edo Chierigato ja Liliana Cupido vastaavat toimituksesta ja käännöksistä.

Canicola pyrkii luomaan yhteisön, joka toimisi ”laboratoriona” sarjakuva-artistille ja heidän töilleen. ”Ryhmän keskenään hyvin erilaisia piirtäjiä yhdistää mielestäni tapa katsoa maailmaa sarjakuvilla”, sanoo Vähämäki. Projekti on otettu Italiassa vastaan hyvin. Omakustannejakelun hankaluuden takia ryhmä kiertää ”sarjakuvakissan-

Suomalaiset valloittivat Sveitsin

Fumetto 2005 esitteli suomalaista sarjakuvaa näyttelyn avulla.

Näyttelyssä "Terve! - Comics aus Finland" olivat mukana: Matti Hagelberg, Katja Tukiainen, Marko Turunen, Tommi Musturi, Ville Ranta, Johanna Rojola sekä NAPA-ryhmästä Jenni Rope, Kasper Strömman, Jussi Karjalainen ja Kati Rapia. Seitsemän ensimmäistä osallistui myös kutsuttuina vieraina festivaaleille. Näyttelyn tilasi ja vieraat kutsui Fumetton taiteellinen johtaja Sabine Wittkowski. Näyttelykuraattorina ja -järjestäjänä toimi Outi Vanamo ja näyttelyassistenttina Angelika Ruefer. Sveitsiläisen Strapazin-lehden joulukuun pohjoismaat-numero oli teema-/näyttelykatalogina. Näyttelyesittelyn kirjoitti kirjailija ja kulttuuritoimittaja Christian Gasser. Mm. Suomen Sveitsin suurlähetystön edustaja vieraili näyttelyssä. Erityisen innostunutta huomiota festivaaleilla saivat Marko Turusen komeat Pohja-originaalit. Matti Hagelbergillä oli esillä töitä myös kahdessa muussakin näyttelyssä: Luzernin Taidemuseon kokoomanäyttelyssä joka perustui Fantagraphics Booksin Blab!-albumien artistien töihin sekä ranskalaisen le Dernier Cri-taidekustantamon näyttelyssä.

Fumetto-infoa saksaksi ja englanniksi:
www.Fumetto.ch

ristiäisiä" myyntipöytineen ja järjestää näyttelyitä. Canicola-ryhmä olisikin loistava vieras Helsingin sarjakuvafestivaaleille vuonna 2006. Kiinnostusta Italian päässä löytyy kyllä. Andrea Brunon sanoin: "pakko päästä Helsinkiin ennen kuin Berlusconi menee ja tuhoaa Suomen ja Italian välit iänkaikkisestii!"

Canicolan seikkailuja voi seurata osoitteesta:
www.ilgruppocanicola.splinder.com.

Amanda Vähämäen sarjakuvat tähän asti:

Il pomeriggio degli occhiali rotti (2004, omakustanne)

Strani frutti (2004, omakustanne)

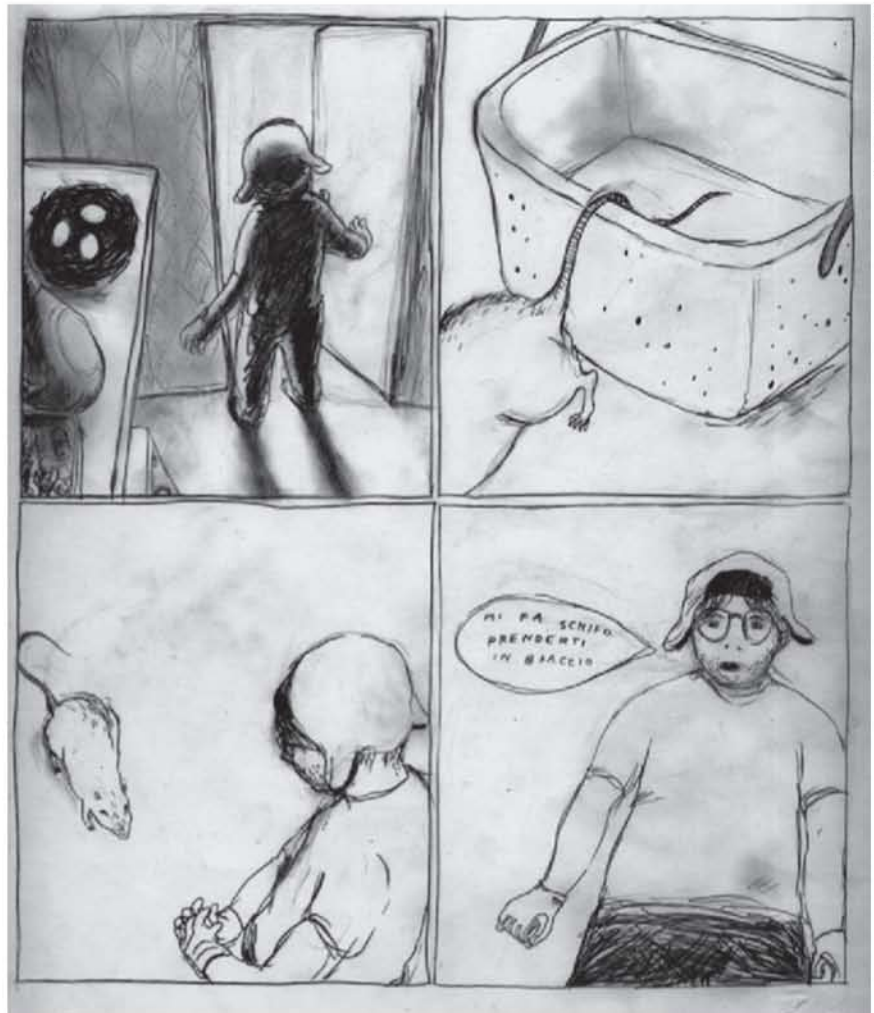
Il giorno delle pulizie (2005, Canicola no:1-lehdessä)

Cani gatti maschi femmine (2005, omakustanne)

La nausea (2005, Inguine Mah!gazine-lehdessä)

Le preoccupazioni di un padre di famiglia (2005, saksalaisessa Orang-lehdessä)

Canicola 2 ilmestyy syys-lokakuussa 2005.

Amanda Vähämäki

Vähämäkeä Orang -lehdessä.